

TAFSIR AV Kapitel 12, Yusuf ~ Josef

Kapitel 12, Yusuf ~ Josef

Beskrivning:

En kort kommentar till kapitel 12 (verserna 1–66) i Koranen. Berättelsen om profeten Josef är en berättelse om lidande och sorg, med fokus på att sätta sin tillit till Gud och veta att Han är den bästa av planerare. Den första delen visar Josef slitas bort från sin älskade far och kastas in i slaveri, och slutar med att Josef får en hög position i den egyptiska regeringen.

Inledning

Berättelsen om Josef uppenbarades efter att en israelit frågade profeten Muhammad – må Guds nåd och välsignelser vara över honom – vad han visste om profeten Josef. Berättelsen om Josef var inte känd för araberna vid den tiden och den var en del av ett test som judarna utformade för att pröva profeten Muhammads anspråk på profetskap. [Ibn Kathir, *Stories of the Prophets*]

Berättelser i Koranen berättas vanligtvis i korta delar och uppenbaras över flera kapitel; berättelsen om Josef är dock annorlunda. Den uppenbarades i ett kapitel, från början till slut.

Berättelsen om Josef ramar in av en tre verser lång inledning och en tio verser lång epilog. Det är allmänt accepterat att den uppenbarades i Mecka under det år som kallas *Sorgens år*. Profeten Muhammad förlorade två av sina närmaste stöd, sin farbror Abu Talib och sin älskade hustru Khadijah. Berättelsen om Josef bekräftar ovillkorligt att Gud har total kontroll över alla angelägenheter. Det är en berättelse om tålamod inför motgångar och tillit inför sorg.

Verserna 1-3 - Den bästa berättelsen

Koranen är en bok uppenbarad för att klargöra saker, den är uppenbarad på arabiska och innehåller information som Muhammad inte kände till. Denna berättelse kallas den bästa av berättelser, vilket betyder att den innehåller information relevant för händelser vid tiden för uppenbarelsen och den innehåller lärdomar för hela mänskligheten.

Verserna 4-18 - Drömmar och svek

Josef har en dröm där han ser solen, månen och elva stjärnor falla ned i tillbedjan inför honom. Detta tolkas som att män böjer sig inför honom. Han anförtro sig åt sin far som råder honom att hålla det hemligt för sina bröder.

Josef och Benjamin var söner till Jakobs andra hustru. De äldre bröderna ansåg sig vara män. De var äldre, starkare och såg många goda egenskaper hos sig själva. Blinda av avundsjuka planerade de att döda Josef. En av bröderna övertalade de andra att kasta honom i en brunn i stället. De genomförde sin lömska plan och använde sin fars värsta rädsla (ett vargangrepp) och en blodig skjorta för att försöka övertyga honom om Josefs död.

Under tiden lindrade Gud Josefs rädsla. Gud inspirerade honom att han en dag skulle berätta för sina bröder om deras gärning medan de inte förstod vem han var. Josefs far Jakob anade svek men vände sig till Gud och accepterade nyheten med tillit och tålamod.

Verserna 19–22 – Josef etableras i Egypten

Josef räddas ur brunnen och säljs som slav. Han säljs för ett lågt pris till en inflytelserik man från Egypten, som säger till sin hustru att Josef kan vara till nytta för dem. Gud säger att Han etablerade Josef i landet och gav honom försörjning för att lära honom drömtolkning. Gud har full makt och kontroll över alla angelägenheter men de flesta människor är blinda för detta. Josef växer upp under goda förhållanden och Gud skänker honom gott omdöme och kunskap. Han är i en politikers hus och lär sig att förhandla och fatta kloka beslut.

Verserna 23–30 – Den misslyckade förförelsen

Den egyptiske politikerns hustru ser Josef växa upp till man och blir attraherad av honom. Hon försöker förföra honom men han söker skydd hos Gud. Hon jagar Josef till ytterdörren just som hennes man kommer hem. Hon försöker skylla på Josef men en medlem av hushållet påpekar att hans skjorta var sönderriven bakifrån. Kvinnorna i staden började skvallra om Josef och politikerns hustru.

Verserna 31–35 – Josef föredrar fängelse

Efter att hon hört skvallret bjuder hon in kvinnorna till sitt hus för att visa dem hur vacker och attraktiv Josef är. Hon ger var och en en kniv och kallar på Josef att visa sig. Kvinnorna blir förbluffade och skär sig i händerna. Hon förklarar att hon försökte förföra honom men han motstod. Hon hotar att om han inte lyder nu ska han hamna i fängelse. Josef fruktar att han ska låta sig förföras och ber Gud skydda honom, och säger att han föredrar fängelse framför det kvinnorna planerar.

Verserna 36–40 – Fler drömmar

Han fångslas tillsammans med två andra män. De två andra fångarna berättar sina drömmar för Josef och ber honom tolka dem. Den ene sade: "Jag drömde att jag pressade druvor." Den andre sade: "Jag drömde att

jag bar bröd på mitt huvud och att fåglarna åt det.” Josef nämnde deras nästa måltid och påminde dem om att Gud ger deras försörjning, och sade sedan att han kunde tolka drömmar eftersom Gud hade lärt honom det. Han förklarade sin tro på Gud och på Domedagen. Josef framhöll att hans familj – Abrahams, Isaks och Jakobs familj – hade kunskapen om Guds enhet, och att hans religion och familj inte satte något vid Guds sida. De flesta människor inser dock inte detta.

Verserna 41–42 – Josef dröjer i fängelse

Josef tolkar drömmarna. Den ene ska tjäna vin åt sin herre; den andre ska korsfästas och fåglarna ska plocka på hans huvud. Josef ber den som ska räddas att nämna honom (Josef) för sin herre. Men Satan får mannen att glömma, och Josef dröjer kvar i fängelset längre tid.

Verserna 43–57 – Josefs oskuld fastställs

Egyptens kung ber sina rådgivare att tolka sin dröm: ”Jag drömde om sju feta kor som åts av sju magra; sju gröna ax och [sju] vissnade.” De kunde inte göra det och den före detta fången mindes Josef. Han sprang till Josef, Josef tolkade drömmen och kungen bad att Josef skulle föras till honom. Den före detta fången gick tillbaka till Josef men Josef bad honom fråga sin herre (kungen) om kvinnorna som skar sina händer. Kungen fastställde Josefs oskuld. Josef sade att han ville att hans herre, politikern, skulle veta att han inte hade förrått honom eller missbrukat hans förtroende. Josef kom inför kungen som erbjöd honom en hög position. Josef bad att få ansvaret för förrådshuset. På detta sätt etablerade Gud Josef i landet. Gud påpekade att Han ger barmhärtighet till den Han vill och inte misslyckas med att belöna det goda. Belöningen i det kommande livet, påpekade Han, är den bästa.

Verserna 58–66 – En drömförutsägelse uppfylld

Josefs bröder kom och bad om sin ranson av säd. Josef kände igen dem men de kände inte igen honom. Han bad dem komma tillbaka, denna gång med sin yngre bror. Utan honom skulle de inte få säden. De svarade att de skulle försöka övertala sin far och få hans tillåtelse.

Josef sade till sina tjänare att lägga tillbaka varorna som hans bröder hade bytt mot säd i deras sadelväskor för att göra dem ivriga att återvända. Bröderna bad Jakob att låta dem ta med sin yngre bror men han var misstänksam och sade: "Ska jag anförtro honom åt er som jag gjorde med hans bror tidigare?"

Bröderna öppnade sadelväskorna och fann sina varor återlämnade. Jakob sade att han inte skulle skicka pojken om inte bröderna svor att de skulle göra allt mänskligt möjligt för att hålla honom säker. De gav sitt löfte och Jakob sade: "Våra ord är anförtrodda åt Gud."

Beskrivning: För verserna 67-111 ~ Josef har blivit en viktig man i den egyptiska regeringen och hans bröder har kommit till honom för säd. Berättelsen avslutas med att Josef avslöjar sin identitet och återförenas med sin familj.

Verserna 67-76 - Bröderna återvänder

Jakob råder sina söner att inte alla gå in i staden genom samma port som en försiktighetsåtgärd, men säger samtidigt att detta inte kan skydda dem mot Guds vilja. All makt är i Guds händer, säger Jakob.

Jakobs söner träder fram inför Josef och han tar sin yngste bror (Benjamin) åt sidan och avslöjar sin identitet för honom. Josef ger sina bröder deras ranson av säd men placerar sin dryckeskopp i sin yngste brors packning. Någon ropar ut och anklagar karavanen för stöld. "Vad är förlorat?" frågar bröderna. "Kungens dryckeskopp", blir svaret, "och den som återlämnar den ska få en kamellast med säd."

Bröderna svarar att de inte kommit för att ställa till oreda. Josefs män frågar bröderna vilket straff som ska gälla om de visar sig ljuga. De svarade: "Straffet ska vara slaveri för den person i vars väska koppen hittas: detta är hur vi straffar förbrytare." Josef ville inte att hans bror skulle straffas enligt Egyptens lagar men ville ha möjlighet att behålla sin bror hos sig medan de andra återvände till sin far Jakob. Väskorna genomsöks och koppen hittas i den yngste broderns ägodelar. Gud förklarar att Han utformade en plan för Josef och att Han höjer den status Han vill.

Verserna 77–82

Bröderna antyder att Benjamins bror (Josef) var en tjuv, men Josef behärskar sig och avslöjar inte sin identitet. Bröderna ber att en av dem ska få stanna i sin brors ställe; detta avslås. Till slut lovar den äldste brodern, som minns löftet han gav sin far, att stanna i Egypten tills Jakob ger honom tillåtelse att lämna eller Gud beslutar något annat. De återstående bröderna återvänder till sin far Jakob och säger: vi försökte hålla vårt löfte men vi kunde inte förutse att din son skulle stjäla. Fråga de människor vi reste med om du behöver bevis.

Verserna 83–86

Deras far sade: "Nej! Era själar har drivit er till att göra fel!" Han vände sig bort från dem och sade: "Ack, min sorg över Josef!" Jakobs ögon blev vita av sorg (han var blind) och bröderna sade: "Om du inte slutar tänka på Josef kommer du att förstöra din hälsa eller till och med dö." Han sade: "Jag klagar endast över min lidande och min sorg till Gud, och jag vet från Gud det som ni inte vet." När denna nya sorg överväldigade Jakob var hans första reaktion att vara tålmodig. Han visste, utan minsta tvivel, att hans älskade yngsta söners angelägenheter styrdes av Gud.

Verserna 87–98

Jakob sade: "Mina söner, gå och sök nyheter om Josef och hans bror och förlora inte hoppet om Guds barmhärtighet - endast de otroende förlorar hoppet om Guds barmhärtighet." Så de trädde fram inför Josef utan att veta hans verkliga identitet. De förklarade att olycka hade drabbat deras familj och bad Josef vara barmhärtig mot dem. Gud, sade de, belönar de barmhärtiga.

Josef svarade: "Inser ni nu vad ni gjorde mot Josef och hans bror när ni var okunniga?" Bröderna blev förbluffade och frågade om han var Josef och han sade: "Jag är Josef." De sade: "Gud har verkligen gynnat dig över oss alla; vi var i fel." Josef svarade att ingen förebråelse skulle ligga på dem och bad att Gud skulle förlåta dem.

Josef gav dem sedan sin egen skjorta och sade åt dem att lägga den över sin fars ansikte och allt skulle bli väl, sedan bad han dem komma tillbaka tillsammans. Hemma sade Jakob att han kunde känna doften av Josef, och de omkring honom såg på honom med hån och trodde att han var fast i en gammal illusion. När skjortan lades över Jakobs ansikte återvände hans syn och han sade: "Sade jag inte till er att jag har kunskap från Gud som ni inte har?" Bröderna bad sin far att be Gud förlåta dem och han svarade att hans Herre är den Mest Förlåtande och den Mest Barmhärtige.

Verserna 99-101

Senare, när hela familjen trädde fram inför Josef, drog han sina föräldrar nära sig och välkomnade dem och sade att, om Gud vill, ska de vara trygga. De föll alla ned inför Josef och han sade till sin far att detta var uppfyllelsen av den dröm han haft så länge sedan. Josef sade att Gud hade varit nådig mot honom efter att Satan hade sått split mellan honom och hans bröder. Josef bad till Gud, erkände sina välsignelser och bad att få leva och dö som muslim och förenas med de rättfärdiga.

Berättelsen om Josef är en läxa för hela mänskligheten. Sann tålamod och förmågan att förlåta är höga egenskaper värda att odla.

Verserna 102-111

Detta avslutar berättelsen om Josef och i denna sista tio verser långa epilog säger Gud till Muhammad - må Guds nåd och välsignelser vara över honom - att detta var berättelsen som han inte hade någon tidigare kunskap om och att han inte var närvarande när bröderna gjorde sina onda planer. Gud säger sedan till honom att han inte kan få människor att tro hur mycket han än önskar det. Gud nämner också att Muhammad inte ber om någon belöning, ändå ignorerar människor tecknen i himlarna och på jorden och tror endast på Gud medan de sätter delägare vid Hans sida.

Hur kan de vara så säkra på att ett överväldigande straff eller den yttersta timmen inte ska komma över dem när de minst väntar det? Kan människor inte se lärdomarna runt omkring dem; hur kan de resa och se tecknen på vad som händer de otroende och ändå inte förstå, har de inget förstånd? Här är en läxa för dem som förstår, detta är ingen fabrikation; det är en bekräftelse på sanningen och en förklaring till allt ("allt" syftar

antingen på berättelsen om Josef eller på religionen som helhet, eller kanske båda).

I detta kapitel rådde Gud profeten Muhammad att vägen kan vara lång och svår men den slutliga segern tillhör dem med gudsmedvetenhet och tålamod.

[KAPITEL 12](#)

[«TAFSIR AV Kapitel 13, ar-Ra'd ~ Åskan](#)

[TAFSIR AV Kapitel 11, Hud ~ Profeten Hud»](#)

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)